

Menetelmä	IP- MITTAUS	
Periaate	Galvaaninen menetelmä, jossa tutkitaan maaperän ominaisvastuksen taajuusriippuvuutta, varautuvuutta tai lähetetyn ja vastaanotetun signaalin vaihe-eroa.	
Käyttökohteet	Menetelmällä voidaan tutkia pirote -tyyppisiä esiintymiä, joiden sähköjohtavuus on liian alhainen EM-menetelmille. IP -mittausta käytetään myös ympäristötutkimuksissa	
Muut tiedot	Mittaustuloksista lasketaan näennäinen ominaisvastus	
Laitteet		
Käytössä olevat laitteet	Pulssilaitteet Lähettimet IPC-8, 250 W, IPC-9, 200 W Yleislähetin: Phoenix IPT-1, 3 kW	Vastaanottimet IPR-10 (1 kanava), IPR-12, (8 kanavaa)
Mittaus		
Yleistä	Lähetin ja vastaanotinelektrodit yleensä samalla linjalla	
Mittausparametrit	Elektrodijärjestelmä, elektrodien välimatkat, lähetinjännite ja pulssiaika	
Mittaussuureet ja yksiköt	Lähetin: – sähkövirta (<i>mA</i>)	Vastaanotin: – jännite (<i>Vp</i>) ja jännitteen ajallinen vaimeneminen (<i>mV</i>) – omapotentiaali (<i>SP</i>) (<i>mV</i>)
Lukematarckuus	Lähetin: n. 1 mA, +/- 2 % FS	Vastaanotin: n. 0.1 mV
Lasketut suureet	Varautuvuus (<i>mV/V</i>) Näennäinen ominaisvastus (<i>Ohmm</i>)	
Mittaustarkkuuden ylläpito	Tuloksen tarkistus välittömästi ja tarvittaessa uusintamittaus.	
Paikannustiedot	XY (GPS) < 5 m (laatuluokka 6), < 2 m (Focus-palvelu), < 0.5 m (VRS-GPS) Z: ei mitata Matkan keskivirhe, 2 m (korjattuna) Sivupoikkeaman keskivirhe, 5 m (korjattuna)	
Mittausten uusiminen	Mittauslinjat uusitaan yleensä, jos linjan suuntainen heitto ylittää pistevälin tai jos sivupoikkeama ylittää puolet linjavälistä; absoluuttinen x- ja y-koordinaatin tarkkuus riippuu linjoituksesta	